

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (drugi senat)

z dne 4. februarja 2009*

V zadevi T-145/06,

Omya AG, s sedežem v Oftringenu (Švica), ki jo zastopajo M. C. Ahlborn, C. Berg, solicitors, C. Pinto Correia, odvetnik, in J. Flynn, QC,

tožeča stranka,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki so jo sprva zastopali V. Di Bucci, X. Lewis, R. Sauer, A. Whelan in F. Amato, nato Di Bucci, Lewis, Sauer in Whelan, zastopniki,

tožena stranka,

katere predmet je tožba zoper odločbo Komisije z dne 8. marca 2006 na podlagi člena 11(3) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru

* Jezik postopka: angleščina.

koncentracij podjetij (UL L 24, str. 1), v kateri se zahteva popravek podatkov, predloženih v okviru presoje zadeve COMP/M. 3796 (Omya proti J. M. Huber PCC),

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (drugi senat),

v sestavi I. Pelikánová (poročevalka), predsednica, K. Jürimäe, sodnica, in S. Soldevila Fragoso, sodnik,

sodna tajnica: K. Pocheć, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 22. aprila 2008

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- ¹ Tožeča stranka, družba Omya AG, aktivna predvsem na trgih dobave precipitata kalcijevega karbonata (v nadaljevanju: PKK) in mletega kalcijevega karbonata (v nadaljevanju: MKK), ki se uporabljata zlasti za obdelavo papirja in za premaze

papirja, je 18. januarja 2005 sklenila pogodbo, v skladu s katero bi morala pridobiti nekatere evropske proizvodne obrate PKK od družbe J. M. Huber Corp. (v nadaljevanju: priglašena koncentracija). Koncentracija je bila priglašena finskemu organu za konkurenco, ki je 4. aprila 2005 od Komisije zahteval, naj to koncentracijo presodi v skladu s členom 22(1) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (UL L 24, str. 1).

- 2 Komisija je potrdila svojo pristojnost in 23. septembra 2005 začela postopek presoje priglašene koncentracije. Vzpostavila je podatkovno bazo pošiljk PKK in MKK, ki so jih med leti 2002 in 2004 opravili glavni dobavitelji Evropskega gospodarskega prostora (v nadaljevanju: podatkovna baza pošiljk), na podlagi katere bi morala zlasti izdelati ekonometrično študijo glede shem substitutov kalcijevih karbonatov, namenjenih obdelavi papirja (v nadaljevanju: ekonometrična študija). Komisija je v tem okviru od tožeče stranke večkrat zahtevala nekatere podatke. Tako je Komisija 1. decembra 2005 z zahtevo na podlagi člena 11(2) Uredbe št. 139/2004 od tožeče stranke zahtevala pojasnila glede njenih podatkov o ponudbi in prodaji ter o morebitnih trgih PKK. Ker tožeča stranka v določenem roku ni ustrezno odgovorila na zahtevo, je Komisija 9. decembra 2005 na podlagi člena 11(3) navedene uredbe sprejela odločbo, ki se nanaša na te podatke in s katero je bil rok za preizkus v skladu z njenim členom 10(4) prekinjen.
- 3 Tožeča stranka je na omenjeno odločbo odgovorila z dopisi 9. in 13. decembra 2005 ter 3. januarja 2006 (v nadaljevanju, skupaj: januarski podatki). Po njihovem prejemu je Komisija v dopisu, ki je bil na tožečo stranko naslovljen 12. januarja 2006, potrdila, da so januarski podatki popolni in navedla, da bo rok za preizkus znova začel teči 4. januarja in se bo iztekel 31. marca 2006.

- 4 Komisija je 13. januarja 2006 tožečo stranko obvestila, da namerava odobriti koncentracijo, ne da bi poslala obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah. Prav tako je v zvezi s tem pripravila osnutek odločbe (v nadaljevanju: osnutek odobritve), ki ga je predložila svetovalnemu odboru na področju koncentracij podjetij, ki združuje predstavnike držav članic (v nadaljevanju: svetovalni odbor). Sočasno pa so nekatere države članice ter konkurenti tožeče stranke pri Komisiji izrazili pomisleke glede posledic priglašene koncentracije na konkurenco. Predstavniki nekaterih držav članic so med drugim zaradi teh pomislekov na sestanku svetovalnega odbora 22. februarja 2006 prerekali presojo Komisije.
- 5 Komisija je v elektronskih sporočilih 22. in 24. februarja ter 2. marca 2006 tožečo stranko opozorila na nekatera neskladja v januarskih podatkih in glede tega zahtevala pojasnilo. Tožeči stranki je 3. marca 2006 v telefonskem pogovoru v skladu s členom 10(3) Uredbe št. 139/2004 predlagala sporazumno podaljšanje roka za presojo za 20 delovnih dni in navedla, da bi lahko ob zavrnitvi tega predloga sprejela novo odločbo na podlagi člena 11(3) navedene Uredbe, pri čemer bi se rok za preizkus zadržal.
- 6 Tožeča stranka se v dopisu z dne 6. marca 2006 ni strinjala s podaljšanjem roka.
- 7 Komisija je v odločbi z dne 8. marca 2006, ki jo je sprejela na podlagi člena 11(3) Uredbe št. 139/2004 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba), ugotovila, da so bili podatki, ki so ji bili predloženi 3. januarja 2006 v odgovor na odločbo z dne 9. decembra 2005, vsaj deloma nepravilni in da je bil zaradi tega rok za presojo koncentracije prekinjen od 8. decembra 2005 do prejema popolnih in pravih podatkov, ki jih je zahtevala. V zvezi s tem je Komisija od tožeče stranke zahtevala, naj odgovori na štiri splošna in na 119 posebnih vprašanj.

- 8 Tožeča stranka je na izpodbijano odločbo odgovorila 21. marca 2006 in predložila novo različico podatkovne baze pošilk (v nadaljevanju: marčevski podatki). Komisija je v dopisu z dne 30. marca 2006 tožečo stranko obvestila, da so marčevski podatki popolni, da preverja njihovo pravilnost in da je rok za presojo začel znova teči. V dopisu z dne 10. maja 2006 pa je potrdila, da so marčevski podatki pravilni.
- 9 Medtem pa, 2. maja 2006, je Komisija tožeči stranki poslala obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah, v katerem je začasno sklenila, da je priglašena koncentracija nezdružljiva s skupnim trgom.
- 10 Nazadnje je Komisija v odločbi z dne 19. julija 2006 (v nadaljevanju: odločba o koncentraciji) razglasila priglašeno koncentracijo za združljivo s skupnim trgom pod določenimi pogoji in obveznostmi.

Postopek in predlogi strank

- 11 Tožeča stranka je v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 18. maja 2006 vložila to tožbo.
- 12 Tožeča stranka je v ločenem aktu, ki ga je istega dne predložila sodnemu tajništvu Sodišča prve stopnje, predlagala, naj se zadeva na podlagi člena 76a Poslovnika Sodišča prve stopnje obravnava po hitrem postopku. Ta predlog je peti senat Sodišča prve stopnje 19. junija s sklepom zavrnil.

- 13 Odgovor na tožbo je bil vložen 8. avgusta 2006, replika 31. oktobra 2006 in duplika 12. februarja 2007.
- 14 Družba Imerys SA je 31. avgusta 2006 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila predlog za intervencijo v tem postopku v podporo Komisiji.
- 15 S sklepom predsednika Sodišča prve stopnje z dne 27. oktobra 2006 je bila zadeva predodeljena drugemu senatu Sodišča prve stopnje.
- 16 Predsednik drugega senata Sodišča prve stopnje je s sklepom z dne 22. marca 2007 dovolil intervencijo družbe Imerys. Ta pa je v dopisu z dne 23. aprila 2007, predloženemu sodnemu tajništvu Sodišča prve stopnje, Sodišče obvestila, da ne bo intervenirala. Zato je predsednik drugega senata Sodišča prve stopnje s sklepom 12. julija 2007 odredil izbris družbe Imerys kot intervenientke.
- 17 Drugi senat Sodišča prve stopnje je 29. januarja 2008 odločil, da začne ustni postopek brez predhodnih pripravljalnih ukrepov. Prav tako je odločil, da Komisijo pozove k predložitvi nekaterih dokumentov in tožečo stranko povabi, naj predloži stališča glede njih ter odgovori na vprašanje. Stranke so odgovorile v rokih, ki jih je določilo Sodišče prve stopnje, Komisija pa je poleg tega na podlagi poziva Sodišča prve stopnje k stališčem tožeče stranke predložila dodatna stališča.

18 Stranke so svoje ustne navedbe in odgovore na vprašanja Sodišča prve stopnje podale na obravnavi 22. aprila 2008.

19 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razglasi za nično;
- Komisiji naloži plačilo stroškov;
- se izreče o posledicah ničnosti izpodbijane odločbe.

20 Komisija Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- tožbo razglasi za očitno nedopustno, ker se nanaša na izrek o posledicah morebitne ničnosti izpodbijane odločbe;
- tožbo v preostalem delu zavrne;

- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 21 Tožeča stranka se sklicuje na štiri tožbene razloge, in sicer, prvič, na nespoštovanje pogojev, potrebnih za sprejetje odločbe v skladu s členom 11(3) Uredbe št. 139/2004 ter na kršitev načela sorazmernosti, drugič, na kršitev načela spoštovanja razumnega roka, tretjič, na zlorabe pooblastil, in četrtič, na kršitev načela varstva upravičenih pričakovanj. Poleg tega predlaga, naj se odredijo ukrepi procesnega vodstva.
- 22 Komisija trdi, da je predlog, ki se nanaša na to, da naj se Sodišče prve stopnje izreče o posledicah morebitne ničnosti izpodbijane odločbe, nedopusten. Poleg tega meni, da tožbeni razlogi, na katere se sklicuje tožeča stranka, niso utemeljeni, in nasprotuje potrebi po predlaganih ukrepih procesnega vodstva.

Dopustnost predloga, ki se nanaša na posledice morebitne ničnosti izpodbijane odločbe

- 23 Ugotoviti je treba, da tožeča stranka, kot zatrjuje Komisija, s tem da je Sodišču prve stopnje predlagala, naj se izreče o posledicah ničnosti izpodbijane odločbe, želi dobiti ugotovitev o učinkih te sodbe, ki bi prav tako pomenila navodila Komisiji, kako naj jo izvrši. Ker pa Sodišče prve stopnje v okviru nadzora zakonitosti na podlagi člena 230 ES ni pristojno za izrekanje ugotovitvenih sodb (v tem smislu glej sklep Sodišča z dne

9. decembra 2003 v zadevi Italija proti Komisiji, C-224/03, Recueil, str. I-14751, točke od 20 do 22) ali odredb, tudi če se nanašajo na način, na katerega naj se njegove sodbe izvršijo (sklep predsednika Sodišča z dne 26. oktobra 1995 v združenih zadevah Pevasa in Inpesca proti Komisiji, C-199/94 P in C-200/94 P, Recueil, str. I-3709, točka 24), je treba predlog tožeče stranke razglasiti za očitno nedopusten.

Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 11 Uredbe št. 139/2004

- ²⁴ Na podlagi prvega tožbenega razloga stranki uvodoma navajata potrebne pogoje, na podlagi katerih sme Komisija z odločbo, sprejeto na podlagi člena 11(3) Uredbe št. 139/2004, zahtevati popravek podatkov, ki jih je predložila priglasitvena stranka in so se izkazali za nepravilne. Tožeča stranka dalje trdi, da ti pogoji v obravnavani zadevi niso bili izpolnjeni, ker v izpodbijani odločbi zahtevani popravki niso bili potrebni za presojo koncentracije (prvi del) in ker so bili januarski podatki dejansko pravilni (drugi del).

Uvodne ugotovitve glede pojma potrebnosti podatkov in njihovega popravka

– Trditve strank

- ²⁵ Tožeča stranka meni, da Komisija lahko zahteva popravek napak, ki jih je odkrila v podatkih, ki jih je predložila stranka pri koncentraciji, če so ti podatki in njihov

popravek potrebni. Tožeča stranka v zvezi s tem pojasnjuje, prvič, da le morebitna korist zadevnih podatkov ne zadošča, in drugič, da je popravek potreben le, če so zadevne napake pomembne, če torej obstaja nezanemarljiva nevarnost, da bi lahko imele občuten vpliv na presojo zadevne koncentracije.

²⁶ Glede posledic zadržanja roka za presojo in zahteve po hitrosti, ki je značilna za postopek iz Uredbe št. 139/2004, bi bilo treba poleg tega zgoraj navedene pogoje razlagati ozko. Nazadnje tožeča stranka trdi, da čeprav načeloma Komisija odloča predvsem glede na okoliščine obravnavane zadeve, kateri podatki so potrebni, mora vseeno upoštevati načelo sorazmernosti, na podlagi katerega velja, da čim daljše je zadržanje, tem pomembnejši morajo biti razlogi, s katerimi je to utemeljeno.

²⁷ Komisija najprej navaja, da lahko sprejme odločbo na podlagi člena 11(3) Uredbe št. 139/2004, ko meni, da nima na voljo vseh potrebnih podatkov, da bi lahko odločila o združljivosti zadevne koncentracije s skupnim trgov. Tako naj bi bilo zlasti ob obstoju nevarnosti, da bi lahko napake, odkrite v podatkih, ki jih je predložila stranka, vplivale na presojo Komisije. Dalje trdi, da je potrebnost zahtevanih podatkov objektivni dejavnik, glede katerega ima široko pooblastilo za odločanje po prostem preudarku, in mora presojati glede na okoliščine primera ter morebitno korist zadevnih podatkov. Nazadnje naj bi bilo treba upoštevati tudi dejstvo, da mora Komisija preizkus opraviti z veliko pozornostjo, zato se mora opreti na popolne in pravilne podatke.

– Presoja Sodišča prve stopnje

- 28 Iz sodne prakse je razvidno, da lahko Komisija pooblastila, ki jih ima na podlagi člena 11 Uredbe št. 139/2004, izvršuje le, če meni, da nima na voljo vseh potrebnih podatkov, da bi odločila o združljivosti zadevne koncentracije s skupnim trgom (glej v zvezi s primerljivimi določbami Uredbe Sveta (EGS) št. 4064/89 z dne 21. decembra 1989 o nadzoru koncentracij podjetij (UL L 395, str. 1) sodbo Sodišča prve stopnje z dne 27. novembra 1997 v zadevi Kaysersberg proti Komisiji, T-290/94, Recueil, str. II-2137, točka 145).
- 29 V zvezi s tem je treba opozoriti, da mora Komisija, da bi lahko sprejela odločbo o koncentraciji, v skladu s členom 2 Uredbe št. 139/2004 presoditi zlasti učinke zadevne koncentracije na vseh trgih, na katerih obstaja nevarnost občutnega oviranja učinkovite konkurence na skupnem trgu ali na njegovem znatnem delu.
- 30 Poleg tega dejstvo, da je treba zahtevo po potrebnosti podatkov razlagati tako, da se navezuje na odločbo o združljivosti zadevne koncentracije s skupnim trgom, pomeni, da je treba potrebnost podatkov, na katere se nanaša zahteva iz člena 11 Uredbe št. 139/2004, presojati v povezavi s stališčem, ki bi ga lahko Komisija upravičeno imela ob sestavi zadevne zahteve glede obsega podatkov, potrebnih za presojo koncentracije. Zato te presoje ni mogoče utemeljiti z dejansko potrebo po podatkih v nadaljnjem postopku pred Komisijo; ta nujnost/potrebnost je odvisna od številnih dejavnikov, zato ni mogoče z gotovostjo opredeliti, kolikšna je bila ob sestavi zahteve po posredovanju podatkov.

31 Kar zadeva potrebo po popravljajanju že predloženih podatkov, ki so se izkazali za nepravilne, Sodišče prve stopnje meni, da je vsebinsko merilo v zvezi z odkritimi napakami, glede katerega se stranki sicer strinjata, primerno glede na besedilo in namen Uredbe št. 139/2004 ter zlasti njenih členov 2 in 11. Zato je treba ugotoviti, da Komisija lahko zahteva, naj stranka popravi predložene podatke, ki so se izkazali za napačne, če obstaja nevarnost, da bi lahko odkrite napake imele občuten vpliv na njeno presojo združljivosti zadevne koncentracije s skupnim trgom.

32 Glede nadzora uporabe zgoraj navedenih meril je treba pojasniti, prvič, da vsebuje zapletene ekonomske presoje. Zato ima Komisija v zvezi s tem pooblastilo za odločanje po prostem preudarku, nadzor sodišča Skupnosti pa se mora omejiti na preizkus spoštovanja postopkovnih pravil in obrazložitve, vsebinsko pravilnost dejanskega stanja, neobstoja očitne napake pri presoji in zlorabo pooblastil. Vendar to ne pomeni, da se mora sodišče Skupnosti vzdržati nadzora razlage Komisije glede ekonomskih podatkov (sodba Sodišča z dne 15. februarja 2005 v zadevi Komisija proti Tetra Laval, C-12/03 P, ZOdl., str. I-987, točki 38 in 39) in, natančneje, njene presoje glede potrebnosti podatkov, zahtevanih v skladu s členom 11 Uredbe št. 139/2004, ter glede vsebinske narave napak, ki domnevno vplivajo na te podatke.

33 Drugič, v nasprotju s trditvijo tožeče stranke, zgoraj navedenih meril ni treba razlagati ozko. Zahtevo po hitrosti, ki označuje splošni namen Uredbe št. 139/2004 (glej v zvezi z Uredbo št. 4064/89 sodbo Sodišča prve stopnje z dne 28. aprila 1999 v zadevi Endemol proti Komisiji, T-221/95, Recueil, str. II-1299, točka 84), je treba namreč uskladiti s ciljem učinkovitega nadzora združljivosti koncentracij s skupnim trgom, ki ga mora Komisija opraviti zelo pozorno (zgoraj navedena sodba Komisija proti Tetra Laval, točka 42), zato mora obvezno dobiti popolne in pravilne podatke.

34 Nazadnje je res, da mora Komisija pri izvrševanju pooblastil, ki jih ima na podlagi člena 11 Uredbe št. 139/2004, spoštovati načelo sorazmernosti, s katerim se zahteva, naj akti institucij Skupnosti ne presegajo tistega, kar je primerno in nujno za uresničitev ciljev, ki se jim sledi (sodba Sodišča prve stopnje z dne 4. julija 2006 v zadevi easyJet proti Komisiji, T-177/04, ZOdl., str. II-1931, točka 133). Zlasti je pomembno, da obveznost podjetja, da posreduje podatke, zanj ne pomeni nesorazmernega bremena glede na potrebe preiskave (glej po analogiji sodbo Sodišča prve stopnje z dne 12. decembra 1991 v zadevi SEP proti Komisiji, T-39/90, Recueil, str. II-1497, točka 51). Ker pa je zadržanje rokov, določenih v členu 10 Uredbe št. 139/2004, do katerega je prišlo s sprejetjem odločbe na podlagi člena 11 navedene uredbe, odvisno od datuma predložitve potrebnih podatkov, Komisija s prekinitvijo postopka ne krši načela sorazmernosti, če ji ti podatki niso bili predloženi.

Prvi del: podatki, katerih popravek se zahteva, naj ne bi bili potrebni

– Trditve strank

35 Tožeča stranka najprej zatrjuje, da podatki, katerih popravek se zahteva z izpodbijano odločbo, ob njenem sprejetju niso bili potrebni za to, da bi lahko Komisija na njihovi podlagi odločila o združljivosti priglašene koncentracije s skupnim trgom, ker naj ne bi bili upoštevni za namene, na katere se je ta sklicevala.

36 Ker se je ekonometrična študija nanašala na proizvode za obdelavo in je temeljila zgolj na podatkih za leto 2004, naj niti podatki o proizvodih za premaze niti tisti, ki se nanašajo na leti 2002 in 2003, ne bi bili upoštevni. Zato naj bi Komisija z zahtevo po popravku podatkov, ki se nanašajo na leti 2002 in 2003, ravnala v slabi veri, pri čemer naj bi se dvomilo v potrebnost izpodbijane odločbe v zvezi z drugimi podatki, katerih popravek je zahtevala. Na podlagi tega naj bi se prav tako dvomilo v to, ali so bili marčevski podatki dejansko uporabljeni za ponovno izdelavo ekonometrične študije v ustreznem času. Zaradi postopkovnih pravil iz Uredbe št. 139/2004 bi bilo namreč morebitne posledice predložitve marčevskih podatkov za presojo koncentracije mogoče navesti najpozneje v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah. Vendar naj bi Komisija šele po poslanem obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah ugotovila, da so bili navedeni podatki uporabljeni za ponovno izdelavo ekonometrične študije, kar naj bi potrjevalo, da marčevski podatki za njeno analizo niso bili potrebni.

37 Tožeča stranka dalje opozarja, da se je obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah, ki naj bi ga Komisija začela sestavljati v obdobju sprejemanja izpodbijane odločbe in naj bi bilo zato zlasti upoštevno za opredelitev podatkov, ki jih je Komisija v tem obdobju štela za potrebne pri svoji presoji, nanašalo le na premaze. Ob sprejemanju odločbe z dne 9. decembra 2005 pa naj se Komisija ne bi osredotočala na sektor proizvodov za premaze, ampak na sektor proizvodov za obdelavo. Zato podatki, na katere se nanaša izpodbijana odločba, utemeljena na nespoštovanju odločbe z dne 9. decembra 2005, niso bili upoštevni za sektor premazov, torej tudi ne za obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah. To naj bi potrjevala zelo omejena in vsekakor nepotrebna uporaba podatkovne baze pošiljk v zadnjem dokumentu.

38 Tožeča stranka prav tako trdi, da so bili podatki, na katere se nanaša izpodbijana odločba, uporabljeni za opredelitev zadevnih trgov proizvodov in geografskih trgov.

39 Tožeča stranka nazadnje trdi, da dokumenti, ki jih je predložila Komisija v zvezi z dejansko uporabo marčevskih podatkov, ne dokazujejo, da so bili podatki, na katere se nanaša izpodbijana odločba, potrebni za sprejetje odločbe o koncentraciji. Prvič, iz teh dokumentov naj bi namreč bilo razvidno, da navedeni podatki niso bili koristni za presojo višine cen. Drugič, zadevni dokumenti naj prav tako ne bi dokazovali, da so bili podatki potrebni za izračun tržnih deležev. Tretjič, Komisija naj ne bi dokazala, da je pred ali po sprejetju izpodbijane odločbe presodila potrebnost podatkov, za katere je zahtevala popravek.

40 Komisija opozarja, da je uporabila podatkovno bazo pošiljk ne le za izdelavo ekonometrične študije, ampak tudi za opredelitev upoštevni trgov in, bolj splošno, za presojo koncentracije glede vpliva na konkurenco. Navaja, da je bila ekonometrična študija na podlagi marčevskih podatkov dejansko znova izdelana, kar naj bi potrjevali dokumenti, predloženi na zahtevo Sodišča prve stopnje. Poleg tega priznava, da se je od druge polovice februarja 2006 dalje osredotočala na sektor proizvodov za premaze, vendar je bil glavni razlog za to spremembo, da je v tem obdobju izvedela, da je družba J. M. Huber Corp. začela razvijati proizvod, ki bi ji omogočil dostop na ta trg. To pa naj ne bi pomenilo, da je v celoti opustila preiskavo glede proizvodov za obdelavo.

– Presoja Sodišča prve stopnje

41 Uvodoma je treba opozoriti, da velik del argumentov tožeče stranke temelji na trditvi, da je Komisija ob sprejemanju izpodbijane odločbe končala ali niti ni začela s presojanjem nekaterih vprašanj, sprejela pa je nekatere prejšnje sklepe oziroma se je osredotočila na posamezna področja. Vendar, kot je bilo navedeno v točki 30 zgoraj,

te okoliščine niso upoštevne, ker je treba potrebnost podatkov, na katere se nanaša izpodbijana odločba, presojati z vidika obsega podatkov, potrebnih za sprejetje odločbe o koncentraciji, ki bi ga lahko Komisija upravičeno imela ob sprejemanju navedene odločbe.

- 42 Dalje je treba poudariti, da se je podatkovna baza pošiljk nanašala na dobave, opravljene na trgih kalcijevega karbonata za obdelavo in premaze. Tožeča stranka ne nasprotuje dejstvu, da je na te trge vplivala ali bi lahko vplivala priglašena koncentracija. V teh okoliščinah je iz zgoraj navedene točke 29 razvidno, da bi bilo mogoče podatke, za katere se je v izpodbijani odločbi zahtevalo, naj se popravijo in so del podatkovne baze pošiljk, načeloma šteti za potrebne za sprejem odločbe o koncentraciji.
- 43 Prav tako je treba opozoriti, da je podatkovna baza pošiljk za vsako od zadevnih dobav vsebovala podatke, kot so tovarna, iz katere se proizvodi odpremijo, identiteta in kraj stranke, razdalja in način prevoza, vrsta dobavljenega proizvoda, njegova količina in cena. Taki podatki pa so upoštevni za presojo združljivosti koncentracije s skupnim trgov, ker Komisiji omogočajo opredelitev upoštevni trgov in analizo konkurenčnega stanja na vsakem od njih.
- 44 Vendar tožeča stranka Komisiji očita tudi, da je zahtevala popravek podatkov, ki se nanašajo na leti 2002 in 2003, medtem ko je ekonometrična študija temeljila le na podatkih, ki se nanašajo na leto 2004, in druge uporabe podatkov, na katere se sklicuje Komisija, niso povezane z nikakršnim časovnim dejavnikom. V zvezi s tem je vendarle treba opozoriti, da se upoštevni dejavniki za opredelitev geografskih trgov in

proizvodov, kot so na primer kraj dobaviteljev in naročnikov, načini prevoza ali vrsta proizvodov, ki so na voljo, v nasprotju s trditvijo tožeče stranke s časom spreminjajo. V teh okoliščinah in ker ni natančnejših dokazov, da bi zadostovalo krajše referenčno obdobje, ni videti, da je Komisija napačno menila, da so bili podatki, ki se nanašajo na leti 2002 in 2003, potrebni za sprejetje odločbe o koncentraciji.

45 Glede trditev, ki temeljijo na obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah in na dokumentih glede dejanske uporabe marčevskih podatkov, ki jih je predložila Komisija, je treba poudariti, da so ti dokazi nastali po sprejetju izpodbijane odločbe. V zvezi s tem je treba najprej ugotoviti, kot pravilno trdi Komisija, da čeprav lahko dejstvo, da so se podatki, na katere se nanaša zahteva na podlagi člena 11 Uredbe št. 139/2004, naknadno uporabili, kaže na njihovo potrebnost, pa dejstvo, da se niso uporabili zaradi v točki 30 zgoraj navedenega razloga ne ustreza dokazu o nasprotnem.

46 Glede obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah je treba poleg tega ugotoviti, da v nasprotju s trditvijo tožeče stranke v njem ni mogoče izčrpno določiti podatkov, ki bi jih Komisija lahko štela za potrebne ob sprejemanju izpodbijane odločbe. Prvič, čeprav je bil osnutek obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah očitno že sestavljen ob sprejemanju izpodbijane odločbe, ostaja namreč dejstvo, da sta minila skoraj dva meseca, preden je bilo obvestilo poslano. Drugič, v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah so navedene le presoje Komisije, ki so jo vodile k odkrivanju morebitnih težav na področju konkurence in načeloma torej niso navedeni trgi, na katerih ni bila ugotovljena nobena nevarnost. Zato je njegova vsebina bistveno bolj omejena kot vsebina presoje, ki jo je predtem opravila Komisija.

- 47 Glede drugih trditev, ki temeljijo na dokumentih v zvezi z dejansko uporabo marčevskih podatkov, je treba ugotoviti, da je tožeča stranka trdila le, da Komisija ni dokazala, da so bili podatki, na katere se nanaša izpodbijana odločba, potrebni za sprejetje odločbe o koncentraciji. Ker pa tožeča stranka nosi dokazno breme glede utemeljenosti tožbenih razlogov, na katere se sklicuje, in glede nepotrebnosti zadevnih podatkov, je treba te trditve zavrniti kot neutemeljene.
- 48 Nazadnje je Komisija glede vprašanja, ali je bila ekonometrična študija znova izdelana, preden je poslala obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah, Sodišču prve stopnje predložila fotografijo z računalniškega zaslona, s katere je razvidno, da so bile različne računalniške datoteke, ki se upoštevajo pri presoji koncentracije, v obdobju med aprilom in avgustom 2006 spremenjene. Res je, kot trdi tožeča stranka, da je v večini datotek naveden datum spremembe, ki sledi datumu, ko je bilo poslano obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah. Vendar Sodišče prve stopnje meni, da so zadevni datumi, kot trdi Komisija, datumi zadnje uporabe zadevnih datotek, ki so se redno uporabljale med presajo priglāsene koncentracije ter zlasti preden je bilo poslano obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah. Tožeča stranka, ki nosi dokazno breme, kot je bilo pravkar ugotovljeno, namreč ni predložila nobenega dokaza, na podlagi katerega bi bilo mogoče to trditev zavrniti.
- 49 Na podlagi navedenega je treba ugotoviti, da ni bilo dokazano, da Komisija podatkov, katerih popravek je zahtevala v izpodbijani odločbi, ob sestavljanju zahteve po posredovanju podatkov ni mogla šteti za potrebne v smislu člena 11 Uredbe št. 139/2004. Zato je treba prvi del prvega tožbenega razloga zavrniti.
- 50 Trditev tožeče stranke, da je Komisija, s tem da je zahtevala popravek podatkov, ki se nanašajo na leti 2002 in 2003, ravnala v slabi veri, zadeva razloge, zaradi katerih je

Komisija sprejela izpodbijano odločbo in se tako dejansko veže na tožbeni razlog zlorabe pooblastil, na katerega se sklicuje tožeča stranka. Zato v okviru tega tožbenega razloga ni upoštevna.

Drugi del: januarski podatki naj bi bili vsebinsko pravilni

– Trditve strank

- 51 Tožeča stranka trdi, da so bili januarski podatki vsebinsko pravilni, zato ni bilo treba zahtevati njihovega popravka.
- 52 Svojo trditev najprej utemeljuje z vrsto argumentov glede statistične analize januarskih podatkov. V zvezi s tem ugotavlja, da so ti resda vsebovali nekatere napake, vendar je to na področju statistike nekaj običajnega, poleg tega pa naj niti marčevski podatki ne bi bili povsem pravilni. Toda, niti mogoča niti potrebna ali v navadi naj ne bi bila odprava vseh napak v statističnih podatkih, in sicer zaradi metod, na podlagi katerih je mogoče, prvič, napačne podatke izločiti iz celote podatkov ali predvideti njihov vpliv, in drugič, preveriti zanesljivost zadevne celote podatkov. Tožeča stranka trdi, da naj bi Komisija v obravnavani zadevi te metode uporabila takoj po prejemu januarskih podatkov, kljub trditvam, da naj bi le domnevala, da so pravilni.

- 53 Za presojo vpliva napak, na katere se nanaša izpodbijana odločba, je tožeča stranka od družbe LECG Consulting zahtevala, naj opravi take statistične teste glede januarskih podatkov, kot naj bi jih po njihovem prejemu opravila Komisija. Na podlagi prvega poročila, priloženega tožbi (v nadaljevanju: prvo poročilo družbe LECG), napačnih podatkov ni bilo nenavadno veliko, in primerjava med januarskimi podatki in temi istimi podatki brez morebitno neskladnih ali napačnih vrednosti, ki jih je odkrila Komisija (v nadaljevanju: spremenjeni podatki), ni pokazala bistvenih razlik glede spremenljivk, ki naj bi jih Komisija uporabila pri sestavi obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah in pri splošni analizi upoštevni trgov. Prav tako naj ne bi bilo mogoče, da so imele zadevne napake občuten vpliv na rezultate ekonometrične študije.
- 54 Na podlagi drugega poročila družbe LECG Consulting, pripravljenega kot odgovora na tožbo in priloženega k repliki (v nadaljevanju: drugo poročilo družbe LECG), naj se hipotetične cene, izračunane v okviru ekonometrične študije, ne bi bistveno razlikovale v januarskih podatkih, spremenjenih podatkih in marčevskih podatkih. Zato so bili januarski podatki po mnenju tožeče stranke vsebinsko pravilni in bi jih Komisija lahko in morala upoštevati.
- 55 Poleg tega se tožeča stranka v svojih stališčih o dokumentih Komisije sklicuje na izračune, ki jih je opravila družba LECG Consulting, na podlagi katerih so bili januarski podatki glede določitve najdaljše razumne prevozne razdalje vsebinsko pravilni.
- 56 Tožeča stranka dalje navaja nekatere okoliščine, ki po njenem mnenju dokazujejo, da je Komisija ob sprejemanju izpodbijane odločbe dejansko vedela, da so bili januarski podatki vsebinsko pravilni. Tožeča stranka v zvezi s tem najprej trdi, da je trditvi Komisije, da naj napak, na katere se nanaša izpodbijana odločba, ne bi odkrila pred drugo polovico februarja, zelo težko verjeti, zlasti ker je Komisija januarja 2006

ugotovila, da koncentracija ne predstavlja težav za konkurenco, zato jo je bila pripravljena brezpogojno odobriti. Tako ugotovitev bi bilo dejansko mogoče sprejeti le po opravljenih preizkusih januarskih podatkov, med katerimi bi odkrili napake in presodili o njihovem vplivu. Poleg tega naj bi relativno omejeno število pošiljk tožeče stranke, ki so bile upoštevane v ekonometrični študiji, ter dejstvo, da je član delovne skupine Komisije, pristojen za spis, potrdil, da je izločil napačne vrednosti, pomenila, da so taki preizkusi obstajali in da je zato Komisija že januarja vedela za številne napake, za katere trdi, da jih je odkrila naknadno.

57 Tožeča stranka dalje ugotavlja, prvič, da je vprašanja, ki po mnenju Komisije upravičujejo nov preizkus pravilnosti januarskih podatkov, ta predhodno že obravnavala. Drugič, iz prvega in drugega poročila družbe LECG naj ne bi bilo razvidno, da je lahko Komisija ob sprejemanju izpodbijane odločbe vsekakor preverila, ali so odkrite napake vplivale na njeno analizo. Tretjič, Komisija naj ne bi dokazala, da je opravila take preizkuse pred sprejetjem izpodbijane odločbe, kar naj bi pomenilo, da je dejansko ni skrbelo, ali odkrite napake vplivajo na presojo priglašene koncentracije. Četrto, dejstvo, da se je Komisija zavedala pravilnosti januarskih podatkov, naj bi dokazovalo stališče, ki ga je ta zavzela v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah ter dejstvo, da preden je poslala navedeno obvestilo, ni niti znova izdelala ekonometrične študije niti končala postopka preverjanja pravilnosti marčevskih podatkov. In petič, tožeča stranka opozarja, da bi Komisija po njenem mnenju morala vedeti, da je uporabila le podatke, ki se nanašajo na leto 2004.

58 Končno, tožeča stranka trdi, da je bila glede na nezadostno upoštevanje podatkovne baze pošiljk v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah in glede na dolžino prekinitve, ki jo je povzročila izpodbijana odločba, navedena prekinitve očitno nesorazmerna.

59 Komisija trdi, da ob sprejemanju izpodbijane odločbe ni mogla izključiti tega, da bi lahko napake v januarskih podatkih vplivale na njeno presojo priglašene koncentracije, zato navedeni podatki vsebinsko niso bili pravilni. Ugotavlja, da v prvem sklopu trditev tožeča stranka ne upošteva različnih namenov podatkovnih baz pošiljk in da na podlagi dveh poročil družbe LECG ni mogoče dokazati neobstoja vpliva odkritih napak. Glede drugega sklopa trditev Komisija pojasnjuje, da je po prejemu januarskih podatkov opravila nekatere standardne preizkuse, a je bil njihov obseg omejen. Zato so bile napake, na katere se nanaša izpodbijana odločba, odkrite šele pri naknadnih preizkusih, opravljenih po sestanku svetovalnega odbora 22. februarja 2006, na katerem so nekatere države članice izrazile dvom glede zanesljivosti ekonometrične študije. Komisija dodaja, da je v začetku maja sočasno končala več nalog, med njimi preizkuse marčevskih podatkov in sestavo obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah, iz česar naj bi bilo razvidno, da je le potrdila pravilnost podatkov nekaj dni zatem, ko je poslala navedeno obvestilo.

– Presoja Sodišča prve stopnje

60 Glede trditev v zvezi s statistično analizo januarskih podatkov se mora uvodoma opozoriti, da je treba potrebnost popravkov, ki se zahtevajo v izpodbijani odločbi, v skladu s stališči iz zgoraj navedenih točk 30 in 31 presojati v povezavi z stališčem, ki bi ga lahko upravičeno imela Komisija ob sprejemanju te odločbe glede vsebinske narave napak, odkritih v januarskih podatkih. Zato je analize, ki jih je predložila tožeča stranka, mogoče upoštevati le, če bi jih Komisija lahko opravila ob sprejemanju izpodbijane odločbe. To zlasti pomeni, da primerjave, opravljene na osnovi marčevskih podatkov, niso upoštevne, ker ti podatki ob sprejemanju izpodbijane odločbe niso obstajali.

61 Dalje, v skladu z merilom vsebinske pravilnosti, navedenim v točki 31 zgoraj, je treba preveriti, ali je z različnimi analizami, ki jih je predložila tožeča stranka, mogoče dokazati, da napake, ki jih je odkrila Komisija, ne bi mogle bistveno vplivati na njeno presojo združljivosti priglašene koncentracije s skupnim trgom.

62 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da čeprav je iz prvega poročila družbe LECG razvidno, da se upošteвне povprečne vrednosti, izračunane na podlagi januarskih podatkov in spremenjenih podatkov med seboj bistveno ne razlikujejo, razpredelnica 2 istega poročila prikazuje nezanemarljive razlike med obema sklopoma podatkov, in sicer pri zgornji vrednosti v zvezi z razmerjem med prevoznimi stroški in cenami odpreme iz tovarne (razlika 10 odstotnih točk), povprečni razdalji prevoza s kamionom (13-odstotna razlika) ter povprečni razdalji prevoza z ladjo (28-odstotna razlika). Tudi ob domnevi, da te razlike v skladu s pojasnili predstavnika družbe LECG Consulting, ki jih je podal na obravnavi, z ekonomskega vidika niso upošteвне v zvezi z ugotovitvami v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah, ter kot to nakazuje razpredelnica 3 navedenega poročila, je treba vendarle poudariti, da, kar zadeva ekonometrično študijo, ni bila predložena nobena primerjalna analiza, ki bi kazala na neupoštevnost teh razlik, čeprav je družba LECG Consulting v prvem poročilu poudarila, da so cene, stroški prevoza in prevozne razdalje po njenem mnenju ključne spremenljivke te študije. Ker pa take analize ni, je nemogoče določiti, ali bi lahko napake, ki jih je odkrila Komisija, bistveno vplivale na rezultate ekonometrične študije in s tem na presojo Komisije o priglašeni koncentraciji.

63 V zvezi s prvim poročilom družbe LECG je treba dodati, da temelji ugotovitev, na podlagi katere odkrite napake nimajo vpliva na bistvene spremenljivke ekonometrične študije, na analizi povprečnih vrednosti, izračunanih na podlagi skupnih podatkov, kot trdi Komisija. Komisija tudi navaja, in pri tem ji tožeča stranka ne nasprotuje, da je bila zgoraj navedena študija opravljena za različne proizvodne obrate, torej na podlagi analize skupnih podatkov ni mogoče opredeliti morebitnega vpliva odkritih napak.

- 64 Vendar tudi drugo poročilo družbe LECG, s katerim se zlasti s podrobnejšim preizkusom podatkov poskuša ovreči zadnjo trditev, ne vsebuje analize upoštevnosti nezanemarljivih razlik, ugotovljenih med cenami, ki so od 3 do 4 % pri povprečnih cenah, pri nekaterih proizvodnih obratih in proizvodih pa presegajo 10 %. Čeprav je predstavnik družbe LECG na obravnavi zatrjeval, da razlika med povprečnimi cenami glede na višino prevoznih stroškov zadevnih proizvodov ni bila upoštevana, ostaja dejstvo, da ni bila podana nobena posebna razlaga glede večjih razlik, ugotovljenih v zvezi z nekaterimi proizvodnimi obrati. Zato tudi v drugem poročilu družbe LECG ni dokazano, da napake, odkrite v januarjskih podatkih, ne bi mogle bistveno vplivati na cene iz ekonometrične študije in s tem na presojo združljivosti priglašene koncentracije s skupnim trgom.
- 65 Glede trditev, predstavljenih v okviru stališč o dokumentih, ki jih je predložila Komisija, je treba ugotoviti, da se tožeča stranka sklicuje le na analizo najdaljše primerne prevozne razdalje za vsako prevozno sredstvo, kar je teoretična razdalja, izračunana na podlagi vseh dobav, opravljenih s tem prevoznim sredstvom. Čeprav se je ta razdalja uporabila na stopnji opredelitve upoštevnih geografskih trgov, je iz spisovne dokumentacije razvidno, da se je naknadno primerjala z najdaljšimi dejanskimi razdaljami, na katerih so se opravljali prevozi iz vsakega od upoštevnih proizvodnih obratov, pri čemer se je te razdalje sprejelo za obrate, glede katerih so bile daljše. V teh okoliščinah analiza skupnih podatkov, ki se v različnih obratih ne razlikuje, ne zadostuje za preizkus, ali bi lahko ugotovljene napake bistveno vplivale na opredelitev geografskih trgov in s tem na presojo priglašene koncentracije.
- 66 Iz zgoraj navedenega je razvidno, da na podlagi analiz, ki jih je predložila tožeča stranka, ni mogoče ugotoviti, ali so bili januarjski podatki vsebinsko pravilni. Preizkusiti je torej treba drugi sklop trditev, iz katerih je razvidno, da je Komisija dejansko vedela, da je bilo to tako.

- 67 V zvezi s tem je treba opozoriti, da trditev tožeče stranke dejansko temelji na zatrjevani neverjetnosti trditve Komisije, da napak, na katere se nanaša izpodbijana odločba, niso odkrili že ob prejemu januarских podatkov, ampak šele v drugi polovici februarja, po sestanku svetovalnega odbora 22. februarja 2006. Zato bo Sodišče prve stopnje najprej obravnavalo dokaze, ki jih je Komisija predložila v podporo tej trditvi.
- 68 V tem okviru je treba, prvič, glede preizkusov, opravljenih ob prejemu januarских podatkov, ugotoviti, da – ker se mora presoja Komisije opraviti v relativno strogih rokih in ker morajo stranke glede koncentracije Komisiji predložiti pravilne in popolne podatke – postopek nadzora koncentracij nujno temelji pretežno na zaupanju, zato od Komisije ni mogoče zahtevati, naj takoj in podrobno preizkusi pravilnost vseh podatkov, ki so jih predložile stranke.
- 69 V zvezi s tem je v internem elektronskem sporočilu – 6. marca 2006 ga je kot prilogo k odgovoru na zahtevo Sodišča prve stopnje poslal član skupine Komisije, pristojen za spis, in sicer glede napak, na katere se nanaša izpodbijana odločba – navedeno, da „[s]o bili testi, ki so se predhodno uporabili za podatkovno bazo [pošiljk] bolj splošni [...] in niso bili osredotočeni na oba obrata za proizvodnjo papirja“. Dalje navaja, da je s tem „pjasnjeno, zakaj se vse te točke niso predhodno obravnavale“.
- 70 Ta dokaz, ki ga tožeča stranka ni izpodbijala, v pravno zadostni meri dokazuje, da so bili preizkusi, ki jih je opravila Komisija ob prejemu januarских podatkov, omejeni in na njihovi podlagi ni bilo mogoče odkriti napak, na katere se nanaša izpodbijana odločba. V teh okoliščinah je treba tudi poudariti, da zaradi dejstva, da so bili opravljeni zgolj omejeni preizkusi, trditev, da bi bilo navedene napake mogoče odkriti s standardiziranimi statističnimi preiskovalnimi sredstvi, ni upoštevna.

71 Drugič, glede poteka in rezultatov sestanka svetovalnega odbora 22. februarja 2006 iz izjav udeležencev tega sestanka, priloženih k odgovoru Komisije na zahtevo Sodišča prve stopnje, je razvidno, da se je na njem razpravljalo o zanesljivosti ekonometrične študije in podatkov, uporabljenih za njeno izvedbo. Čeprav je videti, da različni udeleženci, kot trdi tožeča stranka, niso podrobno razpravljali o pravilnosti teh podatkov, pa je logično, da je Komisija zaradi te razprave preizkusila zanesljivost študije in uporabljenih podatkov, zlasti ker je navedenemu odboru nameravala predložiti nov osnutek odločbe, da bi dobila pritrdilno mnenje.

72 V zvezi s tem je treba prav tako opozoriti, da je v internem elektronskem sporočilu, ki ga je Komisija poslala 22. februarja 2006 in se nanaša na razdelitev nalog pri pripravi sprememb osnutka odobritve po sestanku svetovalnega odbora, priloženemu zgoraj navedenemu odgovoru Komisije, glede ekonometrične študije navedeno: „Preizkus zanesljivosti + analiza občutljivosti.“ Sodišče prve stopnje meni, da je treba to sklicevanje razlagati, kot da navaja, da je bilo treba opraviti dodatni preizkus ekonometrične študije in podatkov, ki so bili uporabljeni za njeno izvedbo, in ne, kot je tožeča stranka predlagala na obravnavi, da se nanaša zgolj na to, da je treba predhodno opravljene preizkuse podrobneje opisati v osnutku odobritve. V omenjenem elektronskem sporočilu namreč niso opisane le posamezne spremembe, ampak so prav tako določene nove naloge, ki naj bodo opravljene v okviru presoje.

73 Zato dokumenti, ki jih je posredovala Komisija, prav tako utemeljujejo njene trditve, da je na podlagi rezultatov sestanka svetovalnega odbora 22. februarja 2006 znova preizkusila pravilnost januarskih podatkov. V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je trditev Komisije, da so bile napake iz izpodbijane odločbe odkrite šele po teh poglobljenih preizkusih, ne prej, v pravno zadostni meri dokazana.

- 74 Na podlagi okoliščin, na katere se sklicuje tožeča stranka, te ugotovitve ni mogoče zavrniti. Tako je tožeča stranka, prvič, na obravnavi sama priznala, da so bila vprašanja, izpostavljena na sestanku svetovalnega odbora 22. februarja 2006, zlasti posebno stanje na finskem trgu, obravnavana že prej, vendar ne podrobno, zato so lahko dodatni, podrobnejši preizkusi, opravljeni po omenjenem sestanku, vodili do odkritja zadevnih napak.
- 75 Drugič, ker je bilo v točki 66 zgoraj ugotovljeno, da tožeča stranka ni dokazala vsebinske pravilnosti januarskih podatkov, stališče – da bi lahko Komisija ob sprejemanju izpodbijane odločbe preverila, da napake, odkrite v teh podatkih, niso bile vsebinske – nima dejanske podlage.
- 76 Tretjič, v elektronskem sporočilu 5. marca 2006, ki ga je Komisija priložila odgovoru na zahtevo Sodišče prve stopnje, je navedeno, da so bile v januarskih podatkih odkrite „resne neskladnosti“, kar pomeni, da je Komisija opravila analizo morebitnega vpliva napak na presojo. V teh okoliščinah trditve o nasprotnem, ki ni utemeljena z nobenim dejanskim dokazom, ni mogoče sprejeti.
- 77 Četrtrič, zaradi razlogov, pojasnenih v točkah 45 in 46 zgoraj, obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah ni odločilen dejavnik za presojo stališča Komisije v zvezi s pravilnostjo podatkov, uporabljenih pri njeni presoji priglašene koncentracije. Sodišče prve stopnje je prav tako, v točki 48 zgoraj, menilo, da tožeča stranka ni zavrnila trditve Komisije, da je bila ekonometrična študija znova izvedena, preden je bilo poslano obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah. Glede dejstva, da je bila pravilnost marčevskih podatkov potrjena šele po tem, ko je bil navedeni dokument poslan, tožeča stranka trditve Komisije, da je v tem obdobju sočasno končala več nalog, ni izpodbijala.

- 78 Petič, ker je bilo v točki 44 zgoraj ugotovljeno, da bi lahko Komisija upravičeno zahtevala predložitev podatkov, ki se nanašajo na več let, je trditev, da je vedela, da so bili upoštevni le podatki za leto 2004, brezpredmetna.
- 79 Nazadnje je treba ugotoviti, da trditve glede kršitve načela sorazmernosti ob upoštevanju stališč iz točke 34 zgoraj ni mogoče sprejeti.
- 80 Na podlagi zgoraj navedenega je treba ugotoviti, da ni bilo dokazano, da je Komisija kršila člen 11 Uredbe št. 139/2004, s tem da je menila, da januarski podatki niso bili vsebinsko pravilni in je zahtevala njihov popravek. Drugi del tožbenega razloga in prvi tožbeni razlog v celoti je zato treba zavrni.

Drugi tožbeni razlog: Komisija naj bi kršila načelo razumnega roka

Trditve strank

- 81 Tožeča stranka meni, da izpodbijana odločba ni bila sprejeta v razumnem roku, ker je Komisija za zadevne napake vedela že pri prvih preizkusih, ki jih je opravila v prvi polovici januarja 2006. Zato naj bi Komisija, prvič, tožeči stranki povzročila veliko finančno škodo, in drugič, vplivala na uresničevanje njenih pravic do obrambe. Poleg

tega naj bi prepozno sprejetje izpodbijane odločbe kazalo na resnični namen Komisije, ki naj bi bil pridobiti čas, da bi lahko nadaljevala s preizkusom, ne glede na iztek roka, določenega v ta namen.

- 82 Komisija trdi, da kakršna koli kršitev načela razumnega roka ne bi utemeljila razglasitve ničnosti izpodbijane odločbe, ker tožeča stranka ni dokazala kršitve njenih pravic do obrambe, ki so razvidne iz te odločbe. Komisija meni, da je v okoliščinah obravnavanega primera delovala brez neupravičene zamude.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 83 Ugotoviti je treba, da je trditev o škodi, povzročeni tožeči stranki med tem postopkom, ki se nanaša izključno na razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe in torej le na nadzor njene zakonitosti, brezpredmetna.
- 84 Prav tako, čeprav je upoštevanje razumnega roka v upravnih postopkih na področju konkurence splošno načelo prava Skupnosti, katerega spoštovanje zagotavlja sodišče Skupnosti, pa lahko njegova kršitev utemelji razglasitev ničnosti le, če bi imela ta za posledico tudi kršitev pravic do obrambe zadevnega podjetja (sodba Sodišča prve stopnje z dne 20. aprila 1999 v združenih zadevah *Limburgse Vinyl Maatschappij* in drugi proti Komisiji, imenovana *PVC II*, od T-305/94 do T-307/94, od T-313/94 do T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 in T-335/94, Recueil, str. II-931, točke od 120 do 122). Vendar se je v zvezi s tem tožeča stranka v obravnavani zadevi omejila na to, da je povzela trditve, ne da bi jih utemeljila s konkretnimi dokazi.

85 Upoštevnost roka, v katerem je bila sprejeta izpodbijana odločba, kot indica, ali obstaja zloraba pooblastil, bo obravnavana v okviru tretjega tožbenega razloga.

86 V teh okoliščinah je treba obravnavani tožbeni razlog zavrniti.

Tretji tožbeni razlog: zloraba pooblastil

Trditve strank

87 Tožeča stranka uvodoma meni, da, v nasprotju s trditvijo Komisije, obravnavani tožbeni razlog ne more postati brezpredmeten zaradi zavrnitve prvega.

88 Glede vsebine zatrjuje, da je Komisija zlorabila pooblastilo, ker izpodbijane odločbe ni sprejela, da bi sledila cilju iz Uredbe št. 139/2004, ampak, da bi si podaljšala rok za presojo, določen s to Uredbo, in bi tako lahko preizkusila dodatna vprašanja, ki so jih februarja in marca 2006 postavile nekatere države članice ter konkurenti tožeče stranke. V prvotnem roku za presojo, ki bi se moral izteči 31. marca 2006, Komisija namreč ne bi mogla pravočasno opraviti svoje analize in verjetno tudi ne poslati obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah.

- 89 Prvič, tožeča stranka zatrjuje, da je zaradi tega, ker je Komisija v telefonskem pogovoru 3. marca 2006 navedla, da bi bilo treba obravnavati nekatera dodatna vprašanja, prostovoljno predlagala, naj se rok za presojo podaljša za 20 delovnih dni. Komisija naj bi potem, ko so odvetniki tožeče stranke izrazili dvome, zagrozila, da bo na podlagi člena 11(3) Uredbe št. 139/2004 sprejela odločbo v zvezi z januarskimi podatki, če ne bo mogoče doseči sporazumne rešitve. V tem okviru naj bi elektronska sporočila, ki so jih 22. in 24. februarja ter 2. marca 2006 poslali predstavniki služb Komisije in v katerih so izpostavljena nekatera vprašanja glede pravilnosti januarskih podatkov, pomenila le pripravljalno gradivo, na katerem naj bi temeljila izpodbijana odločba.
- 90 Tožeča stranka v zvezi s tem pojasnjuje, da, v nasprotju s trditvijo Komisije, takega načina ni mogoče pojmovati kot sporazumnega, ker naj bi, na eni strani, zlasti iz internega elektronskega sporočila 5. marca 2006, priloženega odgovoru Komisije na zahtevo Sodišča prve stopnje, bilo razvidno, da je bila podlaga za nadomestno rešitev, ki jo je ponudila tožeči stranki, želja zmanjšati tveganje za vložitev tožbe, in ne želja omejiti učinek odkritja napak na rok za presojo, in na drugi strani, ker naj Komisija, ko je 11. oktobra, 9. in 23. novembra ter 9. decembra 2005 sprejela odločbe na podlagi člena 11(3) Uredbe št. 139/2004, tožeči stranki nikoli ne bi predlagala nadomestne rešitve.
- 91 Drugič, dejstvo, da je Komisija prerekala pravilnost januarskih podatkov, naj bi pojasnila nova usmeritev preiskave, saj pred intervencijo nekaterih držav članic in podjetij ta ni izrazila dvomov glede navedenih podatkov. Komisija naj bi se namreč najprej, in sicer do druge polovice februarja 2006, osredotočila na trg kalcijevega karbonata za polnilo, in ekonometrična študija naj bi bila – v nasprotju s trditvami Komisije, da gre le za dopolnilno sredstvo – bistveni dejavnik analize tega trga. Nato pa naj bi se po sestanku svetovalnega odbora 22. februarja 2006 osredotočila na preizkus trditev nekaterih držav članic in konkurentov tožeče stranke v zvezi s stanjem na trgu premazov, zlasti na finskem trgu.

- 92 Tretjič, tožeča stranka dodaja, da ponovna presoja priglašene koncentracije na podlagi popravljenih podatkov ni bila potrebna, saj se je presoja Komisije obrnila v drugo smer, in naj se poleg tega sploh ne bi opravila. Ko je Komisija poslala obvestilo o ugotovitvah o možnih rešitvah, naj namreč ne bi končala preizkusa marčevskih podatkov in naj ne bi dokazala, da je te podatke uporabila za ponovno izdelavo ekonometrične študije v ustreznem času. Tožeča stranka dodaja, da če bi popravki januarskih podatkov lahko vplivali na izid njene analize, bi Komisija to navedla v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah.
- 93 Četrtič, tožeča stranka opozarja, da so bili po njenem mnenju januarski podatki vsebinsko pravilni in v zvezi s tem dodaja, da naj bi nekatera nepomembna vprašanja iz izpodbijane odločbe in njihova neupoštevnost dokazovala, da je bila ta odločba sprejeta zato, da bi se lahko podaljšal rok za presojo. Poleg tega naj bi se Komisija, kot je razvidno iz dopisa z dne 12. januarja 2006, zavedala pravilnosti januarskih podatkov, saj je januarja 2006 nameravala brezpogojno odobriti koncentracijo, zato je že pripravila in razdelila osnutek odobritve.
- 94 Petič, iz internega elektronskega sporočila 6. marca 2006, priloženega odgovoru Komisije na zahtevo Sodišča prve stopnje, naj bi bilo razvidno, da so člani delovne skupine Komisije, pristojni za spis, sistematično raziskovali največje mogoče število napak v januarskih podatkih z namenom sprejetja odločbe na podlagi člena 11(3) Uredbe št. 139/2004, pri čemer naj se ne bi spraševali o njihovem morebitnem vplivu. Tožeča stranka v tem okviru znova navaja, da Komisija ni dokazala, da je analizirala pomen odkritih napak pred sprejetjem izpodbijane odločbe. Nasprotno, iz elektronskega sporočila 5. marca 2006 naj bi bilo razvidno, da je Komisija začela sestavljati izpodbijano odločbo, preden je bila opravljena analiza. Te okoliščine naj bi dokazovale, da se Komisija dejansko ni obremenjevala z vplivom odkritih napak.

- 95 Šestič, Komisija naj ne bi izpodbijala vsebine dopisa tožeče stranke z dne 6. marca 2006, v katerem je ta poudarila, da je bila postavljena pred nezakonito izbiro med sporazumnim podaljšanjem in odločbo, s katero se rok za presojo zadrži.
- 96 Sedmič, podobne odločbe, ki jih je Komisija sprejela pri presoji priglašene koncentracije, je sprejela nekaj dni po prejemu podatkov, tako da sta potekla dva meseca med prejemanjem januarskih podatkov in izpodbijano odločbo.
- 97 Komisija navaja, da obravnavani tožbeni razlog temelji na domnevi, da podatki, ki se zahtevajo na podlagi izpodbijane odločbe, niso bili potrebni za sprejetje izpodbijane odločbe o koncentraciji. Zato naj bi zavrnitev prvega tožbenega razloga pomenila zavrnitev drugega. Glede vsebine trdi, da tožeča stranka ni predložila objektivnih, upoštevanih in skladnih indicev, ki bi utemeljili njeno trditev o zlorabi pooblastil, ampak le ugotovitve, do katerih je prišla na podlagi napačnih sklepov glede nekaterih okoliščin.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 98 Uvodoma je treba ugotoviti, da je zavrnitev prvega tožbenega razloga obravnavane tožbe posledica tega, da tožeča stranka ni v pravno zadostni meri dokazala, da podatki, ki so se zahtevali v izpodbijani odločbi, niso bili potrebni v smislu člena 11 Uredbe št. 139/2004. Vendar pomanjkanje dokaza o kršitvi veljavnih predpisov ne vpliva na morebitni obstoj zlorabe pooblastil upravnega organa. Zato je treba vseeno preizkusiti obravnavani tožbeni razlog, čeprav je bil prvi zavrtnjen.

99 Dalje je treba opozoriti, da se pojem zloraba pooblastil nanaša na dejstvo, ko je upravni organ uporabil svoja pooblastila za drugačen namen od tistega, za katerega so mu bila dodeljena. Pri odločbi gre za zlorabo pooblastila le, če je iz objektivnih, upoštevni in skladnih indicev videti, da je bila sprejeta za tak namen. Če ima odločba več ciljev, pa čeprav ob veljavnih razlogih obstaja neupravičen razlog, ni mogoče govoriti o zlorabi pooblastil, če glavni cilj ni opuščen (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 21. septembra 2005 v zadevi EDP proti Komisiji, T-87/05, ZOdl., str. II-3745, točka 87 in navedena sodna praksa).

100 Zato je treba preizkusiti, ali dokazi, na katere se sklicuje tožeča stranka, pomenijo objektivne, upoštevne in skladne indice, ki kažejo na to, da je Komisija izpodbijano odločbo sprejela zato, da bi prekinila rok za presojo koncentracije, in ne zato, da bi popravila podatke, potrebne zanjo.

101 Prvič, iz zapisnika telefonskega pogovora 3. marca 2006, ki so ga sestavili odvetniki tožeče stranke, je razvidno, da se je Komisija na sprejetje odločbe na podlagi člena 11(3) Uredbe št. 139/2004 sklicevala šele po tem, ko je tožeča stranka prerokala potrebnost samovoljnega podaljšanja. Vendar se je Komisija, prav tako na podlagi navedenega zapisnika, na obstoj bistvenih neskladnosti v januarskih podatkih sklicevala že na začetku pogovora, preden so bili predvideni ukrepi za njihovo odpravo. Prav tako za tožečo stranko ni sporno, da je Komisija s številnimi elektronskimi sporočili od 22. februarja 2006 dalje opozarjala na obstoj nekaterih napak v januarskih podatkih. Zato iz zapisnika ni mogoče ugotoviti, da je sklicevanje Komisije na morebitno sprejetje odločbe na podlagi člena 11(3) Uredbe št. 139/2004 pomenilo grožnjo, s katero je želela tožečo stranko prepričati, da bi soglašala s samovoljnim podaljšanjem roka za presojo.

102 V zvezi z okoliščino, da je Komisija tožeči stranki ponudila nadomestno rešitev samovoljnemu podalšanju, je treba ugotoviti, da je lahko isto dejanje posledica več razlogov, zato dejstvo, ki je razvidno iz dokazov Komisije, da je bila zaskrbljena zaradi možnosti vložitve tožbe, ne izključuje, da je nameravala sočasno omejiti vpliv odkritja napak na rok za presojo. Poleg tega podobnost s predhodnimi odločbami, ki jo navaja tožeča stranka, ni prepričljiva, ker se je izpodbijana odločba, kot zatrjuje Komisija, nanašala na bistveno daljše obdobje in ker so bili tudi učinki deloma povratni, saj se je prekinitev, do katere je privedla, začelo pred datumom njenega sprejetja.

103 Drugič, iz točke 73 zgoraj je razvidno, da je Komisija napake, na katere se nanaša izpodbijana odločba, odkrila na podlagi razprav o ekonometrični študiji in podatkov, uporabljenih za njeno izdelavo, ki so potekale na sestanku svetovalnega odbora 22. februarja 2006. Prav tako je iz točke 66 zgoraj razvidno, da ni dokazano, da bi lahko Komisija izključila, da so imele te napake pomemben vpliv na njeno presojo koncentracije. Nazadnje je treba poudariti, da v internem elektronskem sporočilu 5. marca 2006, priloženem odgovoru Komisije na zahtevo Sodišča prve stopnje, eden od članov delovne skupine Komisije, pristojen za spis, navaja, da je Komisija „odkrila resne nedoslednosti v podatkih“, da „[j]e treba te podatke popraviti“ in da bo Komisija „presodila v kakšni meri popravljene podatki (ki bi jih morala dobiti v nekaj dneh) spreminjajo [njeno] presojo koncentracije“. V teh okoliščinah Sodišče prve stopnje meni, da je na sprejetje izpodbijane odločbe vplivala želja Komisije, da znova, na podlagi pravih podatkov, začne celotno presojo priglašene koncentracije, in ne sprememba usmeritve njene presoje zaradi intervencije držav članic in konkurenčnih podjetij ter posledično želja prekiniti roke za presojo priglašene koncentracije.

104 Tretjič, v nasprotju s trditvijo tožeče stranke, obveznost Komisije iz točke 29 zgoraj, da presodi vplive koncentracije na vseh trgih, za katere obstaja nevarnost pomembnega

oviranja učinkovite konkurence, pomeni, da je bila Komisija neodvisno od razvoja usmeritve presoje dolžna presoditi priglašeno koncentracijo glede na sektor proizvodov za premaze in tudi glede na sektor proizvodov, ki se uporabljajo kot polnila. Na ta sektorja bi namreč navedena koncentracija lahko vplivala in sta bila celo predmet presoje Komisije, preden je ta sprejela izpodbijano odločbo. Glede trditve, da Komisija ni preverila pravilnosti marčevskih podatkov niti ni znova izdelala ekonometrične študije, preden je poslala obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah, in v zvezi s trditvami o vsebini tega dokumenta, je treba opozoriti, da so bile že obravnavane v točkah od 45 do 48 zgoraj.

105 Četrtrič, iz preizkusa prvega tožbenega razloga je razvidno, da ni bilo dokazano niti da so bili januarski podatki vsebinsko pravilni niti da je Komisija menila, da je to tako. Vendar v teh okoliščinah dejstvo, da so se nekatera vprašanja iz izpodbijane odločbe nanašala le na *a priori* manjše napake, ni upoštevno, ker na dan sprejetja navedene odločbe ni bilo mogoče izključiti, da bi lahko take napake vplivale na presojo priglašene koncentracije. Glede sklicevanja tožeče stranke na dopis z dne 12. januarja 2006 in na stališče, ki ga je sprejela Komisija dan zatem, je treba ugotoviti, da tudi ti dokazi niso upoštevni, saj so bili, kot je razvidno iz točke 73 zgoraj, podani pred odkritjem napak, na katere se nanaša izpodbijana odločba.

106 Petič, čeprav je res, da je eden od članov delovne skupine Komisije, pristojen za spis, pri dodatnih preizkusih pravilnosti januarskih podatkov sistematično raziskoval napake v njih, to ne dokazuje zlorabe pooblastil. Navadno je namreč cilj, ki se ga uresničuje, odkriti največje možno število nepravilnosti, pri čemer se podatki, ki se zdijo pravilni, ne obravnavajo. Glede trditve, da Komisija ob ugotovljenih napakah njihovega vpliva ne presoja, je treba napotiti na točko 76 zgoraj. Tudi če bi Komisija izpodbijano odločbo

začela sestavljati pred presojo vpliva napak na presojo, to prav tako ne bi pomenila indica o zlorabi pooblastil. Glede na zahtevo po hitrosti, ki označuje postopek nadzora koncentracij, se zdi namreč logično, da se je Komisija sočasno lotila izvedbe več stopenj postopka, za katere je vedela, da bodo verjetno potrebne v okviru presoje koncentracije.

107 Šestič, dejstvo, da Komisija ni odgovorila na dopis tožeče stranke z dne 6. marca 2006, v katerem je ta prerekala potrebnost popravkov, zahtevanih v izpodbijani odločbi, ni upoštevno, saj Komisija nanj ni bila dolžna odgovoriti in v nobenem primeru njenega molka ni mogoče šteti za dokaz, da je sledila drugačnim ciljem od zatrjevanih.

108 Nazadnje, sedmič, ker je bilo v točki 73 zgoraj ugotovljeno, da so bile napake, na katere se nanaša izpodbijana odločba, odkrite v drugi polovici februarja, ni videti, da je obdobje od tega trenutka do datuma sprejetja izpodbijane odločbe izredno dolgo v primerjavi s predhodnimi odločbami, sprejetimi v okviru presoje priglašene koncentracije, in to prav tako zaradi tega, ker je bila tožeča stranka o nekaterih problemih, odkritih v podatkovni bazi pošiljk, obveščena že 22. februarja 2006, zaradi velikosti navedene podatkovne baze in nazadnje zaradi dejstva, da je, v nasprotju s predhodnimi odločbami, izpodbijana odločba temeljila na nepravilnosti, in ne na nepopolnosti zadevnih podatkov.

109 Zato je iz preizkusa dokazov, ki jih je navedla tožeča stranka, razvidno, da se ti nanašajo bodisi na nedokazane ali neupoštevne okoliščine bodisi na neutemeljene trditve ali

trditve, za katere obstaja druga verjetnejša razlaga. Na podlagi teh dokazov, tudi če jih štejemo za celoto, v teh okoliščinah ni mogoče ugotoviti obstoja zlorabe pooblastil.

- 110 Zaradi celotne obravnave je treba poudariti, da je Sodišče prve stopnje, da bi dokončalo svoj preizkus obravnavanega tožbenega razloga, od Komisije zahtevalo, naj mu predloži dokaze o tem, da je dejansko uporabila marčevske podatke. Dokumenti, predloženi v odgovor na to zahtevo, dokazujejo, da so bili navedeni podatki dejansko uporabljeni v okviru presoje priglašene koncentracije, zlasti za ponovno izdelavo ekonometrične študije, za presojo cen in analizo prevoznih razdalj. S temi dokazi je mogoče utemeljiti zgoraj navedeno ugotovitev.
- 111 Na podlagi navedenega je treba ugotoviti, da ni bilo dokazano, da je Komisija s sprejetjem izpodbijane odločbe zlorabila pooblastila, zato je treba tretji tožbeni razlog zavrniti.

Četrty tožbeni razlog: kršitev načela varstva upravičenih pričakovanj

Trditve strank

- 112 Tožeča stranka trdi, da sta dopis z dne 12. januarja 2006, v katerem je Komisija potrdila, da so ji bili predloženi vsi podatki, ki jih je zahtevala v svoji odločbi z dne 9. decembra

2005, in ravnanje Komisije pri njej ustvaril upravičena pričakovanja, ki naj bi jih izpodbijana odločba izničila.

- 113 Tako navaja, prvič, da naj bi Komisija s sprejetjem izpodbijane odločbe preklicala svoj dopis z dne 12. januarja 2006, ker je presojo iz tega dopisa nadomestila z novo ugotovitvijo o nepravilnosti januarskih podatkov. Ker pa je bil po mnenju tožeče stranke ta dopis poslan v skladu s pooblastili Komisije in je vseboval zagotovila glede dejstva, da je januarske podatke štela za popolne in pravilne, naj bi šlo za pravni akt, ki ji daje subjektivne pravice. Zato bi morala Komisija upoštevati dejstvo, da bi se tožeča stranka lahko zanašala na njegovo zakonitost, in to še toliko bolj, ker v navedenem dopisu ni bilo navedeno, da je njegova vsebina pogojna oziroma odvisna od natančnejše presoje.
- 114 Tožeča stranka meni, da v teh okoliščinah – ne glede na to, da ima Komisija, potem ko so ji bili predloženi natančnejši podatki, možnost spremeniti svoje stališče in pravico, da se odzove na vse vrste dokazov – ta v skladu z načelom varstva upravičenih pričakovanj ne more več spremeniti svojega stališča, da bi lahko zahtevala preizkus ali popravek zadevnih podatkov, razen če bi dokazala, da so bili zahtevani ukrepi upoštevni glede na nove dokaze, ki jih je imela na voljo. Vendar v zvezi s tem niso bile navedene bistvene spremembe.
- 115 Drugič, splošna in ustaljena praksa kaže, da Komisija hitro opozarja na vse nepopolne podatke. V obravnavani zadevi pa skoraj dva meseca ni opozorila na nepravilnost predloženih podatkov in se je na tožečo stranko obrnila šele, ko se je preiskava obrnila v novo smer.

- 116 Komisija trdi, da se tožeča stranka ne more sklicevati na upravičena pričakovanja v zvezi s pravilnostjo januarskih podatkov, ker v dopisu z dne 12. januarja 2006 ni bilo natančnih, brezpogojnih, predhodnih in v zvezi s tem skladnih zagotovil, zato nikakor ni mogoče šteti, da so z njim naslovniku dane dokončne subjektivne pravice.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 117 Pravico sklicevati se na varstvo upravičenih pričakovanj je v skladu s sodno prakso mogoče uresničevati, če so izpolnjeni trije pogoji. Prvič, uprava Skupnosti mora upravičencu dati natančna, brezpogojna in skladna zagotovila, ki so razvidna iz pooblaščenih in zanesljivih virov. Drugič, zagotovila morajo biti taka, da pri subjektu, na katerega so naslovljena, ustvarijo upravičena pričakovanja. Tretjič, dana zagotovila morajo biti v skladu z veljavnimi predpisi (sodba Sodišča prve stopnje z dne 23. februarja 2006 v zadevi Cementbouw Handel & Industrie proti Komisiji, T-282/02, ZOdl., str. II-319, točka 77 in navedena sodna praksa).
- 118 Tožeča stranka zatrjuje, da upravičena pričakovanja, na katera se sklicuje, temeljijo na dopisu z dne 12. januarja 2006 in na ravnanju Komisije. Prvič, tudi ob predpostavki, da je dopis vseboval zagotovila, da je Komisija januarske podatke štela za vsebinsko pravilne, ta zagotovila vsekakor niso bila taka, da bi lahko pri tožeči stranki ustvarila upravičena pričakovanja glede dejstva, da Komisija ne bo spremenila svoje presoje.
- 119 Iz točk 29, 30, 31 in 33 zgoraj je namreč razvidno, da mora Komisija – v interesu učinkovitega nadzora koncentracij v skladu z Uredbo št. 139/2004 in glede na njeno

obveznost, da z veliko pozornostjo preizkusi učinke zadevne koncentracije na vseh trgih, na katere bi lahko vplivala – ohraniti možnost zahtevati, naj se vsebinsko nepravilni podatki, ki so jih predložile stranke in so potrebni za njeno presojo, popravijo, zato razlogi, ki so jo vodili k ponovnemu preizkusu pravilnosti, v zvezi s tem niso upoštevni.

120 Ta ugotovitev je utemeljena z dejstvom, da, kot je bilo ugotovljeno v točki 68 zgoraj, od Komisije ni mogoče zahtevati, naj takoj in podrobno preizkusi vse podatke, ki so jih predložile stranke pri zadevni koncentraciji, saj imajo te najboljše izhodišče za zagotovitev zanesljivosti predloženih podatkov in so med drugim dolžne predložiti popolne in pravilne podatke. V teh okoliščinah prvič, na podlagi preizkusov, ki jih opravi Komisija po prejemu nekaterih podatkov, namreč ni nujno mogoče odkriti vseh vsebinskih nepravilnosti, ki lahko vplivajo na te podatke. Drugič, tožeča stranka se ne more sklicevati na obstoj upravičenih pričakovanj, da bi se lahko izognila posledicam kršitve obveznosti predložitve popolnih in pravilnih podatkov zgolj zato, ker Komisija te kršitve pri zgoraj navedenih preizkusih ni odkrila.

121 Drugič, glede na prakso Komisije, na katero se sklicuje tožeča stranka, je treba uvodoma ugotoviti, da – ker tožeča stranka prereka zatrjevano neobičajno obdobje med odkritjem napak, na katere se nanaša izpodbijana odločba, in njihovem posredovanju tožeči stranki – njena trditev temelji na premisi, da so bile te napake odkrite že pri prvih preizkusih, opravljenih v prvi polovici januarja. Ker je Sodišče prve stopnje v točki 73 zgoraj menilo, da ni bilo tako, pa ta premisa nima dejanske podlage.

122 Poleg tega Sodišče prve stopnje meni, da zgolj dejstvo, da se je Komisija v preteklosti na predložitev podatkov odzvala v nekaj dneh, ne pomeni dovolj natančnega zagotovila, da Komisija na prihodnjo predložitev podatkov ne bo odgovorila po njihovem preteku.

- 123 Nazadnje, ker so se po trditvah Komisije predhodne odločbe, sprejete v okviru presoje priglašene koncentracije, nanašale na popolnost posredovanih podatkov, se na prakso v zvezi s takimi odločbami nikakor ni mogoče sklicevati glede izpodbijane odločbe, ki se nanaša na pravilnost podatkov, zato ni bila takšna, da bi ustvarila upravičena pričakovanja.
- 124 Glede na zgoraj navedeno je treba četrti tožbeni razlog zavriniti.

Ukrepi procesnega vodstva in pripravljalni ukrepi

- 125 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj od Komisije zahteva predložitev nekaterih njenih internih dokumentov, zlasti glede korespondence s svetovalnim odborom, osnutka odobritve, ekonometrične študije, uporabe podatkov, ki jih je posredovala tožeča stranka, njihove popolnosti in pravilnosti preizkusov, ki jih je v zvezi s tem opravila Komisija ter glede razlogov, na podlagi katerih je ta zahtevala podaljšanje roka za presojo do 3. marca 2006.
- 126 Sodišče prve stopnje je od Komisije zahtevalo, naj predloži nekatere dokumente o poteku in posledicah sestanka svetovalnega odbora 22. februarja 2006 in o uporabi marčevskih podatkov. Ker je Sodišče prve stopnje lahko na podlagi teh dokazov in drugih dokazov iz dokumentacije preizkusilo vse tožbene razloge tožeče stranke in ker tožeče stranke med postopkom pred sodiščem Skupnosti nimajo dostopa do interne dokumentacije Komisije, razen če izjemne okoliščine obravnavane zadeve to zahtevajo

(sodba Sodišča prve stopnje z dne 20. marca 2002 v zadevi HFB in drugi proti Komisiji, T-9/99, Recueil, str. II-1487, točka 40), je treba predlog tožeče stranke v preostalem delu zavrniti.

127 Iz vsega navedenega je razvidno, da je treba tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

128 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (drugi senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

II - 194

2. Družbi Omya AG se naloži plačilo stroškov.

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Razglašeno na javni obravnavi v Luksemburgu, 4. februarja 2009.

Podpisi

Stvarno kazalo

Dejansko stanje	II - 153
Postopek in predlogi strank	II - 156
Pravo	II - 159
Dopustnost predloga, ki se nanaša na posledice morebitne ničnosti izpodbijane odločbe	II - 159
Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 11 Uredbe št. 139/2004	II - 160
Uvodne ugotovitve glede pojma potrebnosti podatkov in njihovega popravka	II - 160
– Trditve strank	II - 160
– Presoja Sodišča prve stopnje	II - 162
Prvi del: podatki, katerih popravek se zahteva, naj ne bi bili potrebni	II - 164
– Trditve strank	II - 164
– Presoja Sodišča prve stopnje	II - 166
Drugi del: januarski podatki naj bi bili vsebinsko pravilni	II - 170
– Trditve strank	II - 170
– Presoja Sodišča prve stopnje	II - 173
Drugi tožbeni razlog: Komisija naj bi kršila načelo razumnega roka	II - 179
Trditve strank	II - 179
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 180
Tretji tožbeni razlog: zloraba pooblastil	II - 181
Trditve strank	II - 181
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 184
	II - 196

OMYA PROTI KOMISIJI

Četrti tožbeni razlog: kršitev načela varstva upravičenih pričakovanj	II - 189
Trditve strank	II - 189
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 191
Ukrepi procesnega vodstva in pripravljalni ukrepi	II - 193
Stroški	II - 194